

Presentación

JOSÉ MARÍA BARJA PÉREZ

Reitor

Á vista da nutrida presenza de participantes nestas novas Xornadas sobre Lingua e Usos, resulta fácil deducir que estamos no camiño correcto e que o estabamos cando, hai cinco anos, se convocou a primeira edición. Coido que acertamos no obxectivo e que acertamos tamén no formato escollido para irmos analizando, por áreas temáticas, o estado de saúde da nosa lingua. Os contidos deste ano son especialmente interesantes e de actualidade para achegarmos criterios sobre o uso da lingua galega na docencia universitaria.

A min e a todos os órganos de goberno da Universidade da Coruña preocúpanos a escasa presenza do galego, en xeral, na vida da comunidade universitaria. En particular, o escaso uso que se fai en moitas das áreas de coñecemento implantadas nos nosos campus.

Froito desa preocupación veñen sendo algunhas iniciativas que, sempre debatidas e consensuadas, puxemos en marcha nos últimos anos. O Plano de normalización lingüística (PNL), aprobado hai xustamente agora dous anos, foi o froito máis significativo desta inquedaanza. Non é unha meta, senón un punto de partida para desenvolvermos actuacións avaladas non só polo noso compromiso persoal e institucional, senón tamén polo acordo dos órganos de goberno, como cristalización do sentir xeneralizado da comunidade universitaria.

Subliño con isto que ese compromiso da Universidade da Coruña vai máis alá da retórica ou dun uso meramente simbólico da lingua. O galego é a lingua propia da Universidade da Coruña e a súa canle normal de expresión, segundo se recolle nos Estatutos polos que se goberna a institución. O PNL estableceu medidas e obxectivos

concretos para potenciarmos o seu uso, cando menos en pé de igualdade co castelán e sempre, por suposto, en paralelo ao uso doutros idiomas estranxeiros (nomeadamente o inglés).

Para darmos pasos positivos nesta nada harmónica situación da lingua galega na Universidade, é para o que se organizan xornadas como estas sobre os usos concretos da lingua ou para o que se incorporan as iniciativas que propón a Comisión de Seguimento do Plano de Normalización Lingüística.

Mais non abonda. Ademais do traballo institucional precisamos a actitude receptiva do profesorado, estudantado e persoal implicado e con capacidade para achegar o seu grao de area no seu ámbito de actuación. E cómpre tamén cariño, respecto e defensa do mellor do noso patrimonio como país, que son a nosa lingua e a nosa cultura. Cómpre boa fe e boa vontade para pórmos en valor unha lingua minorizada como a nosa. E cómpre que a Universidade dea exemplo de estímulo. Exemplo de atención á nosa propia lingua (a lingua nai de gran parte da poboación), pero idioma evidentemente marxinado neste ámbito da docencia universitaria, do que nos imos ocupar estes días.

Dous agradecementos finais. O primeiro para as entidades que colaboran na organización e no financiamento das Xornadas: a Secretaría Xeral de Política Lingüística, a Deputación da Coruña e a Real Academia Galega. O segundo, para o profesor Xosé Ramón Freixeiro Mato polo magnífico traballo desenvolto, até datas recentes, á fronte do Servizo de Normalización Lingüística.

A Coruña, 12 de novembro de 2008